

Казки про мудрість

Кравець та вовк

Кравець та вовк

Бідний вовк ніяк не знайде собі їжі, вже трохи не здохне, ледве ходить. Ось іде дорогою і знайшов те, що чоловік загубив. Вовк зрадів і хотів їсти, і надумав, що як із'їсть він сало, то воно ж солоне, то буде пить хотіть. Він каже:

— Піду вперед нап'юсь, а тоді буду їсти.

Поки сховався до річки та од річки, а тим часом чоловік оглядівся, аж нема сала, він вернувся і знайшов сало. А вовк прийшов од річки, аж нема сала. Він каже:

— Дурний я, нерозумний, хіба хто, не ївши, п'є?

Іде дорогою та й плаче. Коли дивиться, над яром баран пасеться. Він пішов до барана та й каже:

— Я тебе з'їм.

Баран злякався та й каже:

— Як надумав, вовче, мене їсти, то ставай над кручею і роззявляй рота, я сам тобі у рот ускочу.

Баран далеко одійшов та як розженеться, та як дасть,— вовк так і покотився із кручі.

Сів та й плаче:

— Дурний я, де б так, щоб живе м'ясо само в рот ускочило?

Іде й дивиться — на горізі попова кобила пасеться, він і каже:

— Аж ось поживлюся.

Підходить вовк до кобили та й каже:

— Кобило, я тебе з'їм.

Кобила й каже:

— Вовчику-братику, як надумав мене їсти, то починай іззаду, і їж, а я буду пастися і все буду мнять. І ти ситеньким закусис.

Вовк як ухватить кобилу за хвіст, кобила як дасть задом, бідний вовк аж покотився. А кобила побігла додому, тільки пилок схватився.

Бідний вовк сів та й плаче і каже:

— Який я дурний, чого я не починав з голови їсти?

Іде все та й плаче, що ніде не знайде собі їжі. Коли дивиться, іде кравець. Він дума: «Оце вже із'їм цього чоловіка». Підходить він до кравця та й каже:

— Я тебе із'їм.

Чоловік злякався та й каже:

— Як надумав мене їсти то дай я тебе зміряю, скільки аршинів, а тоді будеш їсти.

Вовк і каже:

— На, міряй.

Чоловік узяв за хвіст та як закрутив та й давай його мірять уздовж та впоперек, і приказує:

— Аршин уздовж та впоперек!

Міряв до того, що аж хвіст у руках остався. Бідний вовк побіг до своїх товаришів та й став їм розказувати, як кравець міряв. Вовки кажуть:

— Давай гнатися.

— Давай.

Женуться вони за кравцем, скоро доженуть. Кравець злякався, давай тікати у село, а село було далеко, і вовки скоро доженуть. Чоловік побачив дерево та скоріш на дерево. Як прибігли вовки до цього дерева, давай його гризти, але нічого не помоталося, тоді один вовк каже:

— Давайте один вовк стане, а на його другий і так далі, аж поки достанем.

І спіднім став той вовк, що чоловік міряв. І стали вони такою драбиною і достають чоловіка, от верхній вовк і каже:

— Ану, добрий чоловіче, вставай!

Кравець злякався та й каже:

— Вовчики-братики, дайте я хоч табаки понюхаю.

Вони кажуть:

— Нюхай.

Тіки понюхав та й каже:

— Пчхи!

А спідньому вовкові вчулося: «Аршин вздовж та вшир!» Спідній як присяде, а вони всі як груші покотилися і побігли, тільки пилоч схвачувався. А чоловік зліз з дерева та й пішов собі помаленьку.